

Inici

Llibres cicatriu

nuvibo

dc., 09/12/2020 - 08:52

Ramis, Lluïcia. *50 llibres que m'han canviat la vida*. Il·lustr., Julio Fuentes. Barcelona: Bruguera, 2020. 121 p. (Bruguera Contemporània). ISBN 978-84-0242-386-3. 21,90€.

De ben segur que tots tenim alguns llibres que ens han marcat d'una manera o altra. Potser fins i tot algun que ens ha canviat la vida, que aviat és dit. Això és justament el que Lluïcia Ramis presenta en aquesta obra, amb una gran càrrega personal. Es tracta d'un recull de títols (algun més que els cinquanta anunciats) acompanyats de comentaris i d'unes il·lustracions captivadores de Julio Fuentes. És també el debut d'aquesta escriptora i periodista mallorquina

fora de la novel·la.

L'autora s'allunya d'aquell tipus d'obra *100 llocs/libres que has de visitar/llegir abans de...*, ja que no hi trobareu cap afany de convèncer el lector sobre els títols que hi apareixen. Tampoc cap ressenya literària ni resum argumental. De fet, a l'inici trobem un escrit a mode de pròleg, en el qual l'autora deixa molt clar *el que no és aquest llibre* i fa un parell d'afirmacions contundents: «llegir no serveix per a res» i «no m'agrada ressenyar llibres». Tanmateix aquest poc utilitarisme de la lectura és matisat per Ramis amb unes línies que són una declaració d'amor a la lectura: «El cor et va a mil per hora, et bull la sang. Estimes el text que ho ha fet possible.» L'autora també ens aclareix que no ha recopilat els millors llibres que ha llegit i que tampoc ha volgut crear un cànon personal. Res de tot això, sinó que el que nodreix aquest llibre és una aproximació –del tot personal– a unes obres que li han deixat empremta.

Un cop fets aquests advertiments, Ramis ens acompanya d'un títol a l'altre explicant-nos, com si ho fes a cau d'orella, records –en forma de sensacions, imatges o confidències– lligats a cadascun dels llibres. De vegades ho fa breument, amb quatre línies o mitja pàgina en té suficient. D'altres, amb frases que s'encadenen i ens obliguen a girar pàgina. Comença amb *Rayuela*, de Cortázar, una lectura en veu alta i a fragments, entre pipada i pipada, en un pis d'estudiants de Barcelona. Tot seguit enllaça llibres, sobretot de novel·la, però també d'assaig, contes, poesia, d'autors d'aquí i d'allà. Cada títol va acompanyat de la corresponent il·lustració a pàgina completa i amb predomini dels tons tardorencs. Acaba amb *Olvidado rey Gudú*, d'Ana María Matute, i l'únic desig de perdre's al bosc, d'evadir-se de la

realitat i entrar en un altre món.

Entre un títol i un altre, Ramis ens explica quin és el llibre més antic que ha llegit –*La novel·la de Genji*, de Murasaki Shikibu– o el descobriment de Quim Monzó –escrivia «en el català que parlàvem nosaltres»–. Ens transporta a l'intens món de Lucia Berlin i sentim aquell desig de «reviure els desamors per treure la ginebra a l'estil d'aquesta Elisabeth Taylor dels suburbis». Sorpren amb un intercanvi de correus amb Houellebecq o amb la inclusió d'un títol encara no llegit per por al desengany, però que és «perfecte en la seva no-lectura». Com mou quan ens explica que es va assabentar de la mort de Blai Bonet moments després d'agafar *El mar de la prestatgeria*; o quan, a mitja lectura de *Llamadas telefónicas*, va rebre una trucada anunciant-li la mort de Roberto Bolaño.

Ramis fa servir un to natural i fresc i pot arribar a transmetre molt amb poques paraules: «Llegir Fleur Jaeggy és com entrar en un laberint de xiprers.» Qui n'ha llegit algun llibre cospa perfectament què vol dir i reviu tot d'una aquella sensació que deixa Jaeggy. Un to que també és confident i sincer, per exemple quan explica que Stephen King la va ajudar a vèncer temors relacionats amb males experiències a l'escola, o fins i tot jugar quan recorda estar a l'habitació d'un *al·lot* i veure els toms d'*A la recerca del temps perdut* de Proust apilats a la tauleta de nit mentre es treia la samarreta.

El llibre acaba amb un epíleg, tres quartes parts del qual són un reguitzell de noms i obres que l'autora no ha volgut deixar al tinter. Dedica les darreres línies a expressar la seva gratitud a la literatura i recalca: «No sé fins a quin punt el que llegim ens transforma. En qualsevol cas, no hi ha dubte que, sense aquestes lectures, seria una altra persona.» En definitiva, Ramis ha plasmat alguns dels títols que l'han marcat, com qui té un tatuatge nou i el vol lluir o algun de fa anys que ara esborraria. També com una cicatriu que ja és part d'un mateix o aquella que encara no gosem mirar.

És, sobretot, un llibre de sensacions i fa que el lector, en tancar-lo, evocui aquells títols que tenen un significat especial per a ell. Els comentaris de Ramis i els dibuixos de Fuentes formen un conjunt cohesionat i és d'agrair l'acurada edició per part de Bruguera, que proporciona una lectura plaent i agradable. Alhora pot ser una obra de descoberta de llibres, que convida a saltar per les pàgines i, segurament en més d'un cas, incita a córrer cap a la llibreria o biblioteca més propera a cercar aquell títol i deixar-nos endur per les paraules, amb més o menys afany que ens canviï la vida.

Maria Delmàs

Bibliotecària

tipus document

[llibres](#)

[Butlletí](#)

Blog de l'Escola de Llibreria 2013-

[Facultat d'Informació i Mitjans Audiovisuals – Universitat de Barcelona](#)

Segueix-nos també a:

El Blog de l'Escola de Llibreria no subscriu necessàriament les opinions expressades pels autors dels articles.

RSS

Els continguts del blog de l'Escola de Llibreria de la Facultat d'Informació i Mitjans Audiovisuals de Barcelona estan

subjectes a una llicència **BY-NC-ND de CC.**

[Contacte](#)

Tuits de [@EdL_UB](#)

Escola de Llibreria ha retuitat

Lluís Agustí

@LluisAgusti

En el lliurament del Premi Lluís Carulla 2020, Albert Pujol presentant el projecte LibreLAB. [@albertpujolm](#) [@EdL_UB](#) [@LlibreTERScat](#) [@FundacioCarulla](#)
[youtube.com/watch?v=Qeq1ik...](https://www.youtube.com/watch?v=Qeq1ik...)

 YouTube [@YouTube](#)

